

בש"פ 9489/17 - אחמד שקיר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9489/17

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: אחמד שקיר

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר לפי סעיף 53 (א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט י' טופף) מיום 5.12.2017 בעמ"י 7842-12-17.

בשם המבקש: עו"ד סרוגוביץ ועו"ד קן ציפור

החלטה

*

1. בקשת רשות ערר "בגלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט י' טופף, עמ"י 7842-12-17) מהיום, 5.12.2017, בגדרה הורה בית המשפט המחוזי על המשך מעצרו של המבקש עד ליום 7.12.2017 בשעה 12:00. בית המשפט המחוזי קיבל את ערר המדינה על החלטתו של בית משפט השלום (כב' השופטת העמיתה ח' כוחן עומר, מ"י 3677-12-17) מיום 4.12.2017 שהורה על שחרור המבקש בתנאים מגבילים.

עמוד 1

2. המבקש חשוד במעורבות בפיצוץ שאירע בעסק לחומרי בניין ברחוב יפת 70 ביפו ביום 27.11.2017 סמוך לשעה 23:15 במהלכו נהרגו שלושה אנשים. המבקש נחקר לראשונה ביום 29.11.2017 בתור מי שהועסק במקום הפיצוץ. בהמשך לכך, ונוכח התפתחות בחקירה וספקות שעלו בעת החקירה באשר למהימנותו, נחקר המבקש באזהרה ובסיום חקירתו נעצר בחשד לביצוע עבירות של גרימת מוות במזיד, הצתת מבנה במזיד וקשירת קשר לביצוע פשע.

3. ביום 4.12.2017 נערך דיון בבקשת המשיבה להארכת המעצר, ובסופו הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש בתנאים מגבילים. בית משפט השלום קבע כי השערת המשטרה לפיה המבקש עשה יד אחת עם בעל העסק והצית אותו על יושביו אינה מגובה בראיות. בית משפט השלום ציין כי גם אם המבקש שיקר לחוקריו אין בכך כדי להקים עילת מעצר.

4. על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי מטעם המדינה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערר וקבע כי לאחר שעיין בחומרי החקירה השתכנע כי קיים חשד סביר הקושר את המבקש לחשדות המיוחסים לו בשל שינויים משמעותיים בגרסאותיו ביחס לאירוע. עוד צוין כי החלטת המבקש לשמור על זכות השתיקה לאחר שהבין שמסר גרסאות סותרות מעצימה את החשד נגדו. בית המשפט המחוזי הדגיש כי החשד המיוחס למבקש הוא בסיסי ומתאים לבקשה ראשונה להארכת מעצר, וכי ככל שיובא להארכות מעצר נוספות תידרש המשיבה להציג ראיות נוספות שיהא בהן כדי להעצים את החשד נגדו. לבסוף בית המשפט המחוזי קבע כי בנסיבות העניין מתקיימות עילות מעצר בשל מסוכנות המבקש ובעיקר בשל החשש לשיבוש המשך החקירה, והורה על המשך מעצרו של המבקש עד ליום 7.12.2017 בשעה 12:00.

5. הבקשה דנן מכוונת נגד החלטתו של בית המשפט המחוזי. המבקש טוען כי עניינו מעלה שאלה משפטית עקרונית בעלת חשיבות ציבורית בדבר האפשרות לקבוע קיומו של חשד סביר ללא ראיות הקושרות את החשוד לאירוע פלילי ורק על בסיס שינוי גרסה בחקירה. כן נטען כי החלטת בית המשפט המחוזי פוגעת באופן ממשי וקשה בחירותו של המבקש. המבקש מוסיף כי "מהפך קיצוני" בהחלטת מעצר בין בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי מצדיק קיום דיון נוסף לגוף העניין בגלגול שלישי.

6. לאחר העיון בבקשה ובנספחיה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות.

על בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" בהליכי מעצר יחולו אמות מידה מצמצמות, והיא תתקבל רק אם מתעוררת בה שאלה בעלת חשיבות כללית ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בהתקיים נסיבות חריגות, כגון עיוות דין שנגרם לחשוד או פגיעה בלתי מידתית בחירותו (ראו: בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל (20.5.2015); בש"פ 7558/17 דרי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.10.2017)). הבקשה דנן אינה מקיימת אמות מידה אלה חרף טענותיו של המבקש בעניין זה. בית המשפט המחוזי התרשם, לאחר שעיין בחומרי החקירה, כי קיים בסיס מספק לחשד המיוחס למבקש בבקשה ראשונה להארכת מעצר, וכי שחרורו בשלב זה עלול לשבש את המשך החקירה. הכרעה זו אינה בעלת השלכות רוחב עקרוניות, והיא נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי הנדון ונסיבותיו. בנוסף, למותר לציין כי העובדה ששתי ערכאות הגיעו לתוצאות שונות בענייני מעצר אינה מהווה "מהפך קיצוני" כטענתו של המבקש, ומטבע הדברים, "מהפך" כזה מתרחש כל אימת שמתקבל ערר שהגיש מי מהצדדים בהליכי מעצר ימים. מובן שאין בעובדה זו, כשלעצמה, כדי להצדיק הענקת רשות ערעור "בגלגול שלישי" (ראו: בש"פ 3439/17 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (25.4.2017)).

סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז בכסלו התשע"ח (5.12.2017).

שׁוֹפֵט
